

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus II. De Effectu Baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

potest Quintanad. à sing. 17. ac demum, Filium Judæi, volentem baptizari, posse baptizari etiam Patre invito, quando dubitatur de sufficienti usu rationis, docet Suarez tom. 3. in 3. p. D. Thom. D. 25. S. 3. saltem, si necessitas urgeat.

ARTICULUS. II.

De Effectu Baptismi.

3614 **A**Nte resolutionem nox. in Clement. unica, h. t. prohiberi, ne de cætero Baptismus conferatur in Aulis, vel Cameris, vel aliis domibus privatis, sed in Ecclesiis tantum, in quibus sunt fontes ad hoc specialiter deputati: nisi baptizandi Regum, vel Principum liberi extiterint, (quod Gloss. hic V. Regum, extendit etiam ad Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum & aliorum Potentatum liberos) vel talis necessitas emerferit, propter quam nequeat ad Ecclesiam absque periculo (sive pueri baptizandi, sive ob hostilitatem, vel locum obfessum, Gloss. hic V. Periculo,) accessus haberi. Qui autem se-cus præsumpserit (baptizando in talibus locis) aut suam in hoc præsentiam (ex proposito, Gloss. hic V. Præsentiam) exhibuerit, hic per Episcopum suum puniatur (arbitrariè) ut alii similia attentare non præsumant; quo posito, nunc descendendo ad quæstionem propositam, B. Baptismi effectum exponi in c. Majores 3. h. t. idque propter varios errores, qui circa Baptismum parvulorum, seu infantium, varii fuerunt, non solum hæreticorum, sed etiam Catholicorum, ut notat Gonzalez in dict. c. Minores à n. 3. Primò igitur in dict. c. Majores, decidit Innocentius III. Baptismum utiliter, & cum effectu, (de quo in seqq.) conferri parvulis, & infantibus, licet nec credant, nec intelligant; quia remittit culpam originalem, & coelum aperit, quod aliàs originali culpa omnibus in Adamo lapsis clausum erat; constat ex ipso textu ibi: respondemus, quòd Baptisma Circumcisioni successit: absit enim, ut in illam damnatam hæresim incidamus, quæ perperam affirmabat, Legem cum Evangelio, Circumcisionem cum Baptismo servandam; quoniam, secundum Apostolum dicentem ad Galatas: Si circumcidimini, Christus vobis nihil prodest. Cum ergo Circumcisio, tam adultis, quàm

Tom. III.

parvulis ex præcepto Domini conferretur, ne Baptismus, qui successit in loco ipsius, & generalior tamen existit (cum tam Viri, quàm Femine baptizentur) minoris videatur effectus, tam adultis est, quàm parvulis conferendus. Nam sicut olim sine distinctione qualibet Mosaica lex clamabat: Anima cujus præputii caro circumcisa non fuerit, peribit de populo suo, ita nunc distinctè vox intonat Evangelica: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non intrabit in regnum DEI, ab hac generalitate, nec sexum, nec ætatem excludens. Unde sicut anima circumcisi de populo suo non peribat, sic qui ex aqua fuerit, & Spiritu Sancto renatus, regnicælorum introitum obtinebit.

Advertit autem ibidem Pontifex, ca- 3615
tè adnotandum, quantum plus Baptismus hodie conferat Christianis, quàm quondam Judæis Circumcisio contulisset. Dicitur est in fine prædictæ Auctoritatis inductæ de veteri lege: Peribit de populo suo, in Evangelica verò veritate subjunctum est: non introibit in regnum DEI: quoniam, etsi originalis culpa remittebatur per Circumcisionis mysterium, & damnationis periculum vitabatur, non tamen perveniebatur ad regnum cælorum, quousque per mortem Christi fuit omnibus observatum: sed per Sacramentum Baptismi Christi sanguine rubricati, culpa remittitur, vitatur periculum, & ad regnum cælorum etiam pervenitur, cujus januam Christi sanguis fidelibus misericorditer reservavit.

Quoniam verò, qui negabant, par- 3616
vulis prodesse Baptismum, susceptum ante usum rationis, hoc non tam ratione, quàm auctoritate persuadere nitebantur; iisdem etiam loco cit. legitimam solutionem reddit. Fundamenta illorum erant, quòd, cum secundum verbum Jacobi Apostoli dicentis in Epistola sua: Charitas operit multitudinem peccatorum, & juxta testimonium veritatis in Evangelio de peccatrice, quæ ipsius pedes laverat, prohibentis: Dimissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum, non nisi per charitatem, & in charitate crimina dimittantur: parvulis, qui nec sentiunt, nec consentiunt, & charitatem non habent, quæ sentientibus, & consentientibus tantum infunditur, peccatum non dimittitur in

Ooo oo

Bapti-

Baptismo, & sic eis Baptisma non conferitur, quia non est talibus conferendum: in Evangelio quoque legitur: *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit, qui autem non crediderit, condemnabitur.* Unde parvuli, sive fuerint, sive non fuerint baptizati, condemnabuntur, utpote non credentes; sic illi.

3616 Ad hæc igitur respondet Innocentius: ablit, ut universi parvuli pereant, quorum quotidie tanta multitudo moritur, quin & ipsis misericors DEUS, qui neminem vult perire, aliquod remedium procuraverit ad salutem, & subiungit: *ex vi litera* (seu textuum ex scriptura desumptorum, quos contrarii allegant) *satis patere*, prædictas auctoritates intelligendas esse tantummodo de adultis, qui habent multitudinem peccatorum; cum de parvulis non possent intelligi, qui peccato tantum originali tenentur. Similiter etiam illa alia auctoritas solvenda est: *qui crediderit, & baptizatus fuerit*, &c. cum non possint credere parvuli, sed adulti: & ob hoc tota auctoritas hæc intelligenda est tantummodo de adultis, ne ad alios prima, sed ad alios secunda clausula referatur: quamvis nonnulli concedant, quod parvuli credunt, non per actum, sed per habitum fidei, quem suscipiunt in baptismo: sicut & alia multa verba secundum communem usum loquendi, non ad actum, sed ad aptitudinem referuntur. Concludit tandem ita loquens: *ilud ergo, quod opposites inducunt, fidem, aut Charitatem, aliasque virtutes parvulis, utpote non consentientibus, non infundi, à plerisque non concedi absolute*, cum propter hoc inter Doctores Theologos quaestio referatur, aliis asserentibus per virtutem Baptismi parvulis quidem culpam remitti, sed gratiam non conferri; nonnullis vero dicentibus, & dimitti peccatum, & virtutes infundi habentibus illas quoad habitum, non quoad usum, donec pervenerint ad adultam aetatem.

3617 Deinde in §. *Verum*, dicit: quamvis eis in Baptismo peccatum originale dimittatur, qui consentire non possunt; non tamen dimitti adultis, amentibus, vel dormientibus, qui non prius consenserunt in Baptismum, remitti peccatum actuale; imò nec originale; tum quia

DEI opera non sunt imperfecta (ac proinde peccata, non ex parte, sed ex toto dimittit) tum quia poena originalis peccati est carentia visionis DEI; poena vero actualis peccati (mortalis) est cruciatus perpetua gehenna: unde si dimitteretur alicui primum, non dimisso altero, is non careret visione DEI, propter originale dimissum: & tamen perpetuo cruciaretur in gehenna, propter reatum peccati actualis, non dimissi: quæ, cum sint impossibilia, non possunt simul subsistere: imò sibi invicem adversantur hæc duo, *originale remitti, & actuale remanere*, ita habetur in hoc cap. §. *sed adhuc*.

Demum in §. *Item quaritur* hoc cap. 3611 dicitur, quod is, qui per terrorem suppliciorum; ac poenarum ad Baptismum violenter trahitur, & ne aliud detrimentum, seu damnum incurrat, Sacramentum Baptismi suscipit, Characterem recipit, quia conditionaliter vult, licet absolute non velit (vult enim baptizari, ut supplicia, vel poenas evitet, *coacta autem voluntas, est voluntas*, c. *Merito*, l. *conf.* 15. q. 1. *Gloss.* hic V. *conditionaliter volens*;) proinde etiam saltem in foro externo cogendus est, ad observantiam fidei Christianæ; juxta c. *de Judæis* §. *dist.* 45. quod est desumptum ex Concilio Toletano; sicut & ille, qui fide accedit ad Baptismum accipit Sacramentum; qui, quamvis non ore, corde tunc dissentit: ut expressè habet textus: ille vero, qui nunquam consentit (in Baptismum) sed penitus contradicit, nec rem, nec Characterem suscipit Sacramenti; ideoque si baptizetur, non erit baptizatus, sicut ille, qui penitus contradicens, & reclamans, cogitur violenter thura offerre idolis; non est reus alicujus criminis.

Dormientes autem, & amentes, si priusquam amentiam incurrerent, aut dormirent, contradixerunt, & nihilominus baptizantur, non recipiunt Characterem Sacramenti; quia in illis intelligitur propositum contradictionis perdurare. Si vero non contradicebant, sed erant Catechumeni, habentes propositum Baptismi suscipiendi: tales, si baptizantur in amentia, vel somno (uti consuevit Ecclesia eos in necessitatis articulo baptizare) recipiunt Characterem Sacramenti, quia non

non posuerunt obicem contrariæ voluntatis. Ratio est, quia semper præsumitur prior voluntas durare, nisi probetur mutata. Gloss. hic V. *perdurare*.

3619 Ex hac decisione Pontificia deducitur. 1. Baptismum conferri parvulis utiliter, nimirum cum effectu, quo tollatur in illis peccatum originale, & aperitur illis cælum; 2. quòd Baptismus successerit circumcisioni quoad vim tollendi peccatum originale; sic tamen, ut in altero istam superet, quæ non aperiebat cælum; 3. quòd textus scripturæ in baptizando requirentes fidem actualem, & charitatem, procedant solum de adultis; 4. per circumcisionem non fuisse apertum cælum, quia ejus jannam primum Christi sanguis fidelibus misericorditer reseravit; 5. Juxta communem nunc Theologorum doctrinam per Baptismum, & peccatum dimitti, & virtutes infundi, habentibus (nimirum parvulis, & infantibus) quoad habitum; non, quoad usum; donec pervenerint ad adultam ætatem, de quibus fuse Gonzalez in c. *Majores* à n. 3.

3620 Deducitur, 6. peccatum esse duplex, originale, quod absque consensu (nimirum proprio) contrahitur; & actuale, quod committitur cum consensu, proprio & personali; originale remitti per virtutem Sacramenti Baptismi, etiam sine consensu in Baptismum, intellige illis, qui ipsi consentire non possunt; actuale autem non, nisi accedat consensus in Baptismum; imò tali casu etiam nec originale, cujus rationem, ab ipso Innocentio assignatam in textu, retulimus. Quando autem in textu dicitur, quod poena originalis peccati sit carentia visionis divinæ; actualis verò peccati sit gehennæ perpetuæ cruciatus, postrema verba (peccati actualis) non sunt accipienda exclusive, nimirum, ut ejus poena sit tantum cruciatus gehennæ; non autem carentia divinæ visionis, sed potius adversative, ut sensus sit, quod poena peccati originalis sit carentia divinæ visionis; peccati autem actualis etiam cruciatus aeternæ gehennæ; hoc enim suadet ratio, quam assignat Pontifex; aliàs DEI amicus, & formaliter beatus (hoc enim præstat visio) esset

simul dignus aeternò DEI odio, & condemnatus ad aeterna tormenta, de quo V. Gloss. in dict. c. *Majores*, V. *propter originale*.

Ad id porrò, quod opponi potest ex 3621 D. Augustino, relato in c. *Firmissimo* 83. de consec. dist. 4. in princip. & præcipue in vericulo *firmissime*, (ubi, postquam tradiderat omnem hominem ex viro, & muliere conceptum, cum originali peccato nasci, id est concipi, impietati subditum, & morti subjectum, subjungit, non solum adultos homines ratione utentes, verum etiam parvulos, qui sive in uteris matrum vivere incipiunt, & ibi moriuntur, sive cum de matribus nati, sine Sacramento Baptismi, de hoc sæculo transeunt, sempiterno igne puniendos) respondetur: accipiendum esse de poena damni, & carentia visionis DEI, nam in sacra Scriptura, & apud Ecclesiæ Patres ignis nomine notatur poena, aut vindicta gravis, quacunque illa sit, ut colligitur ex Psalm. 76. v. 10. ibi: *Igne nos examinasti*, id est, *verberibus & flagris*, ut optime notat ibi D. Basilus in Psalmum 139. vers. 11. ibi: *Cadent super eos carbones ignis*, ubi D. Chrysostomus ita inquit: *Carbones ignis, & ignem dicit supplicium, quod à superis mittitur*.

Deducitur 7. eos, qui semel 3622 serunt in recipiendum Baptismum, nec voluntatem suam retractarunt, esto Baptismum recipiant dormientes vel etiam postea facti amentes, recipere Characterem, & Sacramentum, qui autem semper inviti, & penitus contradicentes per coactionem absolutam; nec recipere Characterem, nec Sacramentum; qui verò solum conditionali coactione, nimirum metu poenarum, recipere utrumque: denique qui consentiunt fictè, nimirum ore, dissentiunt corde, ac animo, positive renitentes etiam solum interne, nihil quidem recipere; in foro tamen externo cogi posse ad observantiam Christianitatis, quia in foro externo præsumuntur baptizati, consequenter Christiani interne, ut colligitur ex s. *Verum*, in n. 3618. Sed de his ex professo egimus in Tract. Theologico de Sacramentis in genere. V. Gonzalez in cit. c. *Majores*.

